

คนโกหกจะมีอาการ แบบนี้ รึยัง!

JACK PK (แจ๊ค พิค)

คำนำ

จุดสนใจหลักของหนังสือเล่มนี้คือการให้เคล็ดลับและเทคนิคที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการระบุและตรวจจับการหลอกลวงในผู้อื่น ด้วยการเฝ้าสังเกตการเคลื่อนไหว ภาษากาย และคำพูดของบุคคลอย่างใกล้ชิด ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ที่จะรับรู้สัญญาณของความไม่ซื่อสัตย์และระบุว่ามีเมื่อใดที่ใครบางคนอาจโกหกพวกเขา หนังสือครอบคลุมหัวข้อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจจับการหลอกลวง รวมถึง:

- **ทำความเข้าใจสัญญาณอวัจนภาษา:** ผู้อ่านจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับสัญญาณอวัจนภาษาต่างๆ เช่น การแสดงสีหน้า ท่าทางมือ และท่าทาง ซึ่งสามารถบ่งบอกถึงพฤติกรรมหลอกลวงได้ หนังสือเล่มนี้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีตีความและวิเคราะห์สัญญาณเหล่านี้เพื่อตัดสินความจริงของผู้อื่น.

- **การวิเคราะห์คำพูด:** หนังสือเล่มนี้ยังกล่าวถึงสัญลักษณ์ ทางภาษาและคำพูดที่อาจเปิดเผยการหลอกลวง ให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับประเภทของคำ วลี

และโครงสร้างประโยคที่บุคคลอาจใช้เมื่อพวกเขาไม่
เชื่อสัตย์ เมื่อเข้าใจรูปแบบคำพูดเหล่านี้แล้ว ผู้อ่านจะ
สามารถเพิ่มความสามารถในการมองเห็นคำโกหกใน
บทสนทนาได้

- รูปแบบพฤติกรรม: นอกเหนือจากท่าทาง
หรือคำพูดที่เฉพาะเจาะจงแล้ว หนังสือเล่มนี้ยังเจาะลึก
ถึงรูปแบบพฤติกรรมที่กว้างขึ้นซึ่งอาจบ่งบอกถึงความ
ไม่เชื่อสัตย์ โดยจะสำรวจว่าความไม่สอดคล้องกัน การ
เปลี่ยนแปลง ในพฤติกรรม หรือปฏิกิริยาที่ผิดปกติ
สามารถเป็นตัวบ่งชี้พฤติกรรมหลอกลวงได้อย่างไร

- เทคนิคการตรวจสอบพฤติกรรม: ผู้เขียนให้
คำแนะนำเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับวิธีติดตามพฤติกรรมของ
บุคคลที่เราสงสัยว่าหลอกลวงอย่างรอบคอบ ซึ่งอาจ
รวมถึงวิธีการต่างๆ เช่น การสังเกตการณ์แบบแอบ
แฝง การสร้างสายสัมพันธ์เพื่อรวบรวมข้อมูล หรือการ
เพิ่มความตระหนักรู้ต่อสิ่งรอบข้างในระหว่างการ
สนทนา

โดยรวมแล้ว หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้
ผู้อ่านมีเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อให้มีความชำนาญในการ

ระบุงการหลอกลงของผู้อื่น ด้วยการทำความเข้าใจ
สัญญาณพฤติกรรมต่างๆ และการช่างสังเกต ผู้อ่าน
สามารถล้บคมทักษะในการประเมินความจริงของผู้อื่น
และเตรียมพร้อมที่ดีกว่าในการนำทางความสัมพันธ์
การโต้ตอบทางวิชาชีพ หรือสถานการณ์ที่อาจมีการ
หลอกลง

สารบัญ

หน้า 6 บทนำ

หน้า 10 บทที่หนึ่ง ดูการแสดงออกในระดับจุลภาค

หน้า 26 บทที่สอง สังเกตการเปลี่ยนแปลงของน้ำเสียง
หรือระดับเสียง

หน้า 51 บทที่สาม มองหาการป้องกันที่มากเกินไป

หน้า 70 บทที่สี่ ติดตามรายละเอียดมากเกินไป

หน้า 91 บทที่ห้า ระวังพฤติกรรมผ่อนคลายนเอง

หน้า 98 บทที่หก หมายเหตุความไม่สอดคล้องกับ
ข้อเท็จจริงที่ทราบ

หน้า 106 บทที่เจ็ด

ใช้เทคนิค "แรงกดดันจากเวลา": ให้เวลาจำกัดแก่
บุคคลนั้นในการตอบคำถาม

หน้า 120 บทที่แปด

ถามคำถามที่คาดไม่ถึงหรือแหวกแนว

หน้า 129 บทที่เก้า สังเกตการเปลี่ยนแปลงของ
พฤติกรรม

หน้า 138 บทที่สิบ สังเกตการเคลื่อนไหวของดวงตา

หน้า 149 บทที่สิบเอ็ด ทำตามสัญญาณของคุณ

หน้า 165 บทที่สิบสอง ใช้การทดสอบเครื่องจับเท็จ

บทนำ

ฉันโกหก จับฉันถ้าคุณทำได้

แน่นอน! นี่คือ 12 กลยุทธ์เพิ่มเติมที่คุณสามารถใช้เพื่อ
จับคนโกหก:

1. การแสดงออกในระดับจุลภาค: การแสดงออกทาง
สีหน้าที่หายวับไปเหล่านี้อาจเปิดเผยอารมณ์ที่
แท้จริงของบุคคลได้ แม้ว่าพวกเขาจะพยายามปกปิด
มันก็ตาม

2. สังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของน้ำเสียงหรือระดับ
เสียง: คนโกหกอาจประสบกับความผันผวนของเสียง
หรือไม่สอดคล้องกันเมื่อพวกเขาไม่ซื่อสัตย์ สังเกตการ
เปลี่ยนแปลงที่ผิดธรรมชาติของเสียง

3. มองหาการป้องกันมากเกินไป: คนโกหกอาจ
กลายเป็นคนปกป้องมากเกินไปเมื่อถูกถามหรือท้าทาย
เกี่ยวกับคำพูดของพวกเขา การป้องกันนี้อาจเป็น

สัญญาณของการหลอกหลวง

4. ตรวจสอบรายละเอียดมากเกินไป: คนโกหกอาจชดเชยมากเกินไปโดยการเพิ่มรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือเฉพาะเจาะจงลงในเรื่องราวของพวกเขา โดยคิดว่ามันทำให้พวกเขาดูน่าเชื่อถือมากขึ้น อย่างไรก็ตาม รายละเอียดเหล่านี้สามารถประดิษฐ์ขึ้นได้

5. ระวังพฤติกรรมที่ทำให้ตัวเองสบายใจ: การโกหกสามารถกระตุ้นให้เกิดความวิตกกังวล ทำให้คนโกหกจับหน้า เล่นกับสิ่งของ หรือมีส่วนร่วมในพฤติกรรมอื่นๆ ที่ทำให้ตัวเองสงบลง

6. บันทึกความไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ทราบ: หากคุณมีความรู้มาก่อนเกี่ยวกับหัวข้อที่กำลังสนทนา ให้ใส่ใจกับความขัดแย้งหรือไม่สอดคล้องกันใดๆ ระหว่างคำกล่าวของผู้โกหกและข้อเท็จจริงที่จัดตั้งขึ้น

7. ใช้เทคนิค "การกดดันเวลา": ให้เวลาจำกัดแก่บุคคล

นั้นในการตอบคำถาม สิ่งนี้สามารถเพิ่มแรงกดดันภายในและลดความสามารถในการสร้างและรักษาคำโกหก

8. ถามคำถามที่คาดไม่ถึงหรือแหวกแนว: คนโกหกมักจะเตรียมการและชักซ้อมการโกหกของพวกเขา ดังนั้น การถามคำถามที่น่าประหลาดใจอาจทำให้พวกเขาไม่ทันตั้งตัวและนำไปสู่การตอบกลับที่เปิดเผยมากขึ้น

9. สังเกตพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป คนโกหกอาจแสดงพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปอย่างกะทันหัน เช่น เก็บตัวมากขึ้นหรือเก็บตัวมากขึ้น ขณะที่พวกเขาพยายามปกปิดความไม่ซื่อสัตย์ของตน

10. ให้ความสนใจกับการเคลื่อนไหวของดวงตา: ตรงกันข้ามกับความเชื่อที่ได้รับความนิยม ไม่มีวิธีใดที่จะเข้าใจผิดได้ในการตรวจจับการโกหกโดยอิงจากการเคลื่อนไหวของดวงตา อย่างไรก็ตาม การเคลื่อนไหวของดวงตาบางอย่าง เช่น การมองลงและ

ไปทางซ้าย บางครั้งสามารถบ่งบอกว่าใครบางคนกำลัง
เข้าถึงจินตนาการของพวกเขาและอาจกำลังโกหก

11. ทำตามสัญญาชาตญาณของคุณ: บางครั้งสัญชาต -
ญาณของคุณอาจเป็นเครื่องมือที่ทรงพลัง หากมี
บางอย่างรู้สึกผิดปกติหรือดูไม่ถูกต้อง ให้วางใจใน
สัญชาตญาณของคุณแล้วตรวจสอบเพิ่มเติม

12. ใช้การทดสอบเครื่องจับเท็จ: แม้ว่าทุกคนจะไม่
สามารถเข้าถึงได้ แต่การทดสอบโพลีกราฟอาจเป็นวิธี
ที่น่าเชื่อถือในการตัดสินว่ามีคนโกหกหรือไม่ อย่างไรก็ตาม โปรดทราบว่าการทดสอบเหล่านี้ไม่ได้แม่นยำ
100% และอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ

จำไว้ว่าไม่มีเทคนิคใดรับประกันว่าจะจับคนโกหกได้
แต่ด้วยการรวมกลยุทธ์เหล่านี้เข้าด้วยกัน คุณจะ
สามารถเพิ่มโอกาสในการตรวจจับการหลอกลวงได้

บทที่หนึ่ง

ดูการแสดงออกในระดับจุลภาค:

การแสดงออกในระดับจุลภาคคืออะไร?

Micro expressions คือการแสดงออกทางสีหน้าชั่วขณะซึ่งเกิดขึ้นโดยไม่ได้ตั้งใจและมักเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว โดยคงอยู่เพียงเสี้ยววินาที มีความว่องไว บอบบาง และสามารถเปิดเผยอารมณ์หรือความรู้สึกที่แท้จริงของบุคคล แม้ว่าจะพยายามปกปิดหรือเก็บกดก็ตาม นิพจน์ระดับจุลภาคถือเป็นสากล หมายความว่าพวกมันถูกสังเกตจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและมักจะสอดคล้องกันในการตีความ โดยทั่วไปจะเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความขัดแย้งทางอารมณ์ภายใน และเนื่องจากไม่สมัครใจ จึงสามารถข้ามการควบคุมอย่างมีสติได้ สิ่งนี้ทำให้การแสดงออกในระดับย่อยๆ มีคุณค่าในการทำความเข้าใจอารมณ์พื้นฐานที่บางคนอาจประสบ แม้ว่าพวกเขาจะพยายามปิดบังหรือ

บิดเบือนความจริงก็ตาม

การแสดงออกในระดับจุลภาคมีหลายประเภท รวมถึงการแสดงออกที่เกี่ยวข้องกับความสุข ความเศร้า ความโกรธ ความขยะแขยง ความกลัว ความประหลาดใจ และการดูถูก แม้ว่าจะสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีค่าเกี่ยวกับสถานะทางอารมณ์ที่แท้จริงของบุคคลได้ แต่โดยทั่วไปแล้วข้อมูลเหล่านี้มีความละเอียดอ่อนมากและอาจต้องใช้การสังเกตและการปฏิบัติอย่างรอบคอบจึงจะตรวจจับได้อย่างแม่นยำ

การแสดงออกในระดับจุลภาคมักใช้ในด้านต่างๆ เช่น จิตวิทยา การสืบสวนทางนิติวิทยาศาสตร์ และการตรวจจับการโกหก เพื่อทำความเข้าใจสถานะทางอารมณ์และอาการของการหลอกลวงได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่า แม้ว่าการแสดงออกในระดับจุลภาคจะมีประโยชน์ในการตรวจจับอารมณ์ แต่ควรพิจารณาควบคู่ไปกับสัญญาณพฤติกรรมและหลักฐานอื่นๆ เพื่อการประเมินที่ครอบคลุมมากขึ้น

การแสดงอารมณ์ในระดับจุลภาคเป็นการแสดงออกทางสีหน้าสั้น ๆ โดยไม่สมัครใจ ซึ่งสามารถ

เปิดเผยอารมณ์ที่แท้จริงของบุคคล รวมถึงอารมณ์ที่พวกเขาพยายามซ่อน การแสดงออกเหล่านี้มักใช้เวลาเพียงเสี้ยววินาทีและสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับสถานะทางอารมณ์ของบุคคลได้

ตัวอย่างเช่น บุคคลที่อ้างว่ามีความสุขและพึงพอใจแต่แสดงความหวาดกลัวหรือขยะแขยงเพียงสั้นๆ ผ่านการแสดงออกเล็กๆ น้อยๆ อาจบ่งชี้ว่าพวกเขากำลังโกหกเกี่ยวกับอารมณ์ที่แท้จริงของตนเอง การแสดงออกในระดับจุลภาคเหล่านี้อาจดูละเอียดอ่อนและท้าทายในการมองเห็น แต่ด้วยการฝึกฝนและการสังเกตอย่างระมัดระวัง คุณอาจสามารถจับมันได้

สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าการแสดงออกในระดับจุลภาคเพียงอย่างเดียวไม่สามารถระบุได้อย่างแน่ชัดว่ามีคนโกหกหรือไม่ สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงจิ๊กซอว์ชิ้นเดียวและควรได้รับการพิจารณาควบคู่ไปกับสัญญาณพฤติกรรมและหลักฐานอื่นๆ นอกจากนี้ ไม่ใช่ทุกคนที่แสดงความรู้สึกเล็กๆ น้อยๆ และบางคนอาจปกปิดอารมณ์ที่แท้จริงได้ดีกว่า

การทำความเข้าใจและสามารถระบุการแสดงออกในระดับจุลภาคอาจเป็นทักษะที่มีประโยชน์เมื่อพยายามจับคนโกหก แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ร่วมกับเทคนิคอื่นๆ เพื่อการประเมินที่ครอบคลุมมากขึ้น

อย่างแน่นอน! ดังที่คุณได้กล่าวมา แม้ว่าการแสดงออกในระดับจุลภาคสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเกี่ยวกับอารมณ์ที่แท้จริงของบุคคล แต่ไม่ควรใช้อารมณ์เหล่านี้เป็นตัวตัดสินการหลอกลวงเพียงอย่างเดียว สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาสัญญาณพฤติกรรมอื่นๆ ความไม่สอดคล้องกันทางวาจา และรวบรวมหลักฐานสนับสนุนเพื่อทำการประเมินอย่างรอบด้านยิ่งขึ้น

เมื่อพยายามจับคนโกหก สิ่งสำคัญคือต้องใช้กลยุทธ์ต่างๆ ร่วมกัน เช่น การสังเกตภาษากาย การฟังความไม่สอดคล้องกันในเรื่องราวของพวกเขา การสังเกตการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมหรือน้ำเสียง และการให้ความสนใจกับรูปแบบพฤติกรรมโดยรวม การรวบรวมหลักฐาน การยืนยันข้อมูล และการถามคำถามเพื่อพิสูจน์สามารถนำไปสู่การประเมินความ

จริงที่ครอบคลุมมากขึ้น

แต่ละคนอาจมีรูปแบบการหลอกลวงที่ไม่เหมือนกัน และไม่ใช่ตัวบ่งชี้ทั้งหมดที่จะปรากฏในทุกสถานการณ์หรือกับทุกคน ด้วยการใช้เทคนิคที่หลากหลายและพิจารณาภาพรวม คุณจะมีโอกาสมากขึ้นในการตรวจจับการหลอกลวงอย่างแม่นยำ สิ่งสำคัญคือต้องเข้าหาสถานการณ์อย่างเป็นกลางโดยปราศจากอคติส่วนตัว และคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่อาจเกิดขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแต่ละคน

ท้ายที่สุดแล้ว การจับคนโกหกต้องใช้วิธีการหลายแง่มุมซึ่งพิจารณาสัญญาณพฤติกรรม ความไม่สอดคล้องกันทางวาจา และหลักฐานสนับสนุนเพื่อทำการประเมินที่มีข้อมูลมากขึ้น

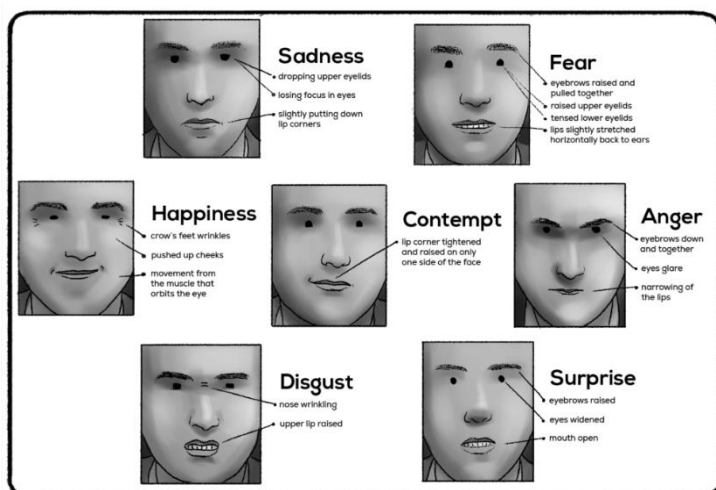
อย่างแน่นอน! การทำความเข้าใจว่ารูปแบบการหลอกลวงอาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลเป็นกุญแจสำคัญในการตรวจจับการโกหกอย่างแม่นยำ ตัวบ่งชี้การหลอกลวงทั้งหมดจะไม่มีอยู่ในทุกสถานการณ์หรือกับทุกคน ผู้คนมีวิธีแสดงออกถึงการหลอกลวงที่

แตกต่างกัน และปัจจัยบางอย่าง เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรมหรือพฤติกรรมที่แปรปรวนของแต่ละคนสามารถมีอิทธิพลต่อวิธีการโกหกของใครบางคน

ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เทคนิคที่หลากหลายและพิจารณาภาพรวมเมื่อพยายามจับคนโกหก ด้วยการรวมหลายกลยุทธ์เข้าด้วยกันและพิจารณาสัญญาณพฤติกรรม ความไม่สอดคล้องกันทางวาจา และหลักฐานสนับสนุน คุณจะเพิ่มโอกาสในการตรวจจับการหลอกลวงได้อย่างแม่นยำ

สิ่งสำคัญคือต้องเข้าหาสถานการณ์ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติส่วนตัวที่อาจบิดเบ่งวิจาร์ณญาณของคุณ การเปิดใจกว้างและการพิจารณาคำอธิบายทางเลือกสามารถช่วยให้คุณประเมินข้อมูลได้อย่างยุติธรรมมากขึ้น นอกจากนี้ การคำนึงถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมจะช่วยให้คุณแน่ใจว่าคุณจะไม่ตีความพฤติกรรมที่อาจได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานทางวัฒนธรรมหรือรูปแบบการสื่อสารในทางที่ผิด

การรักษาแนวทางแบบองค์รวมและครอบคลุมในการ
 ตรวจจับการโกหกเป็นสิ่งสำคัญ ด้วยการใช้เทคนิคที่
 หลากหลาย การพิจารณาความแตกต่างระหว่างบุคคล
 และการเข้าถึงสถานการณ์อย่างเป็นกลาง คุณจะเพิ่ม
 ความสามารถของคุณในการประเมินการหลอกลวงได้
 อย่างแม่นยำ

การแสดงออกทางสีหน้าของอารมณ์ทั่วไป 7 อารมณ์
 หรือที่เรียกว่า “การแสดงความรู้สึกระดับจุลภาค” จะ
 บอกผู้อื่นว่าเรารู้สึกอย่างไรภายในใจ ใช้สิ่งนี้เป็น

แนวทางในการอ่านความรู้สึกที่แท้จริงของผู้คน คุณยังสามารถใช้เป็นวิธีประเมินว่าการแสดงออกทางสีหน้าของคุณอาจส่งข้อความใดและคุณสื่อสารกับผู้อื่นอย่างไร

การแสดงออกทางสีหน้าของเราหมายถึงอะไร?
ภาษากาย สีหน้า และน้ำเสียงของเราบอกอะไรได้มากกว่าที่เราพูดกับคนอื่นจริงๆ หากคุณต้องการรู้ว่าอีกฝ่ายรู้สึกอย่างไร การดูภาษากายและสีหน้าเป็นสิ่งสำคัญมาก

การวิจัยเกี่ยวกับการแสดงออกทางสีหน้า และการแสดงออกในระดับจุลภาค

การวิจัยเกี่ยวกับภาษากาย การแสดงออกทางสีหน้า และอารมณ์ย้อนกลับไปที่ Charles Darwin เขาแนะนำว่าความเป็นสากลของการแสดงออกทางสีหน้าสนับสนุนทฤษฎีวิวัฒนาการ ในเวลานั้น คำแนะนำของ

ดาร์วินไม่ได้รับการพิจารณาอย่างจริงจัง
จนกระทั่งช่วงปี 1960 นักจิตวิทยาเริ่มเจาะลึกลงไป
ในการแสดงสีหน้าและการแสดงอารมณ์ต่างๆ

งานวิจัยนี้นำโดย Silvan Tomkins, Paul
Ekman และ Carroll Izard กลายเป็นที่รู้จักในชื่อ
"universality Studies" การศึกษาคนที่เจ็ดอารมณ์
สากลและการแสดงออกทางสีหน้าที่สอดคล้องกัน

Micro expressions

เป็นสิ่งที่ใช้ได้จริงหรือไม่?

มีหลักฐานสนับสนุนว่าการแสดงออกทางสีหน้าเหล่านี้
เปิดเผยอารมณ์ที่แท้จริงของเรา ในบางกรณีอาจใช้
เวลาไม่นานนัก “การแสดงออกในระดับย่อยๆ” อาจใช้
เวลาเพียงเสี้ยววินาที แต่ถ้าคุณจับได้ คุณก็มีแนวโน้ม
ที่จะมีความเข้าใจมากขึ้นว่าคนอื่นๆ หนึ่งรู้สึกอย่างไร

อะไรคือการกระตุ้น การแสดงออกของระดับไมโคร

มีเหตุผลมากมายที่ผู้คนไม่แสดงออกว่าพวกเขารู้สึก
อย่างไร บางทีพวกเขาอาจไม่ความรู้สึกเหมือนเป็น
ภาระ หรือพวกเขากังวลว่าการแสดงความรู้สึกที่
แท้จริงจะทำให้คนอื่นไม่พอใจ บางทีพวกเขาอาจ
พยายามเพิกเฉยต่อความรู้สึกที่แท้จริงภายใน แต่
ถึงแม้ผู้คนจะไม่แสดงความรู้สึกออกมา ใบน้าและ
ร่างกายของพวกเขาก็ยังหาวิธีที่จะแสดงออกถึงสิ่งที่
เกิดขึ้นภายใน

ประเภทของการสังเกตแบบการ
แสดงออกในระดับจุลภาค ลองดู
อารมณ์สากลทั้งเจ็ดเหล่านี้:

- เซอร์ไพรส์
- กลัว
- ขยะแขยง
- ดุฤก
- ความโกรธ
- ความเศร้า
- ความสุข

Figure 1. This Compound Facial Expressions of Emotion (CFEE).

เซอร์ไพรส์

หากคุณบอกสิ่งที่พวกเขาไม่คาดคิดว่าจะได้ยิน คุณอาจเห็นพวกเขาเลิกคิ้ว (คิ้วอาจยกขึ้นหากคนๆ นั้นชอบสิ่งที่ได้ยิน) ดวงตาด้านล่างจะเบิกกว้างและกรามของบุคคลนั้นมักจะตกลง

คุณอาจสังเกตเห็นว่าปาก ตา หรือคิ้วเคลื่อนไหวในลักษณะเดียวกันสำหรับอารมณ์ที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ขากรรไกรอาจหลุดหรือปากอาจอ้าออกเพราะความประหลาดใจหรือความกลัว แต่นั่นคือจุดที่ความแตกต่างที่ลึกซึ้งเผยให้เห็นว่าคน ๆ หนึ่งรู้สึกอย่างไร หากคนรู้สึกประหลาดใจ พวกเขามักจะหลวมบริเวณปากและกราม หากพวกเขาหวาดกลัว สิ่งต่างๆ ก็อาจตึงเครียดได้

กลัว

ความประหลาดใจและความกลัวส่งผลให้เกิดการแสดงออกทางสีหน้าที่คล้ายกัน แต่ใบหน้าของคนที่หวาดกลัวมีความตึงเครียดมากกว่ามาก คิ้วของพวกเขา

เขาอาจยกขึ้นเช่นกัน แต่แทนที่จะโก่งคิ้วพวกเขาจะดู
แบน สิ่งนี้มักจะสร้างรอยย่นตรงกลางหน้าผากระหว่าง
คิ้ว

ตาจะเปิดแต่เปลือกตาล่างอาจตึงได้

ปากก็มีแนวโน้มที่จะเปิดเช่นกัน แต่ความกลัวที่แท้จริง
คือการที่ริมฝีปากอยู่ไกลออกไป ความกลัวมักจะสร้าง
ความตึงเครียดในปาก ดึงมุมริมฝีปากกลับมาที่ใบหน้า

ขยี้ขยี้

ความรังเกียจดูแตกต่างกันเล็กน้อย ถ้ามีคนดูเหมือนว่า
พวกเขาได้กลืนอะไรแย่ๆ แสดงว่าพวกเขาได้กลืน
อะไรไม่ดีหรือได้ย็นอะไรบางอย่างที่พวกเขาคิดว่าน่า
ขยี้ขยี้ เรามักจะเกร็งกลางหน้าเวลารู้สึกขยี้ขยี้
ทำให้จมูกย่นและริมฝีปากบ่นยกขึ้น เผยให้เห็นฟัน
แถวบนสุด แก้มอาจยกขึ้นทำให้เกิดริ้วรอยรอบดวงตา
ล่าง

ความโกรธ

ถ้ามีคนโกรธ ใบหน้าของพวกเขาจะตึงขึ้นสามแห่ง สถานที่แรกคือดวงตาและคิ้ว ความโกรธทำให้ผู้คนเลิกคิ้วและขมวดคิ้วเข้าหากัน คุณอาจเห็นรอยย่นแนวตั้งระหว่างคิ้ว คุณอาจเห็นตาขาวของพวกเขาด้วย แต่เปลือกตาล่างจะตึงขึ้นและรอยย่นใต้ตาอาจปรากฏขึ้น จมูกจะตึงขึ้นและรูจมูกจะบานออก ในบริเวณปากริมฝีปากอาจตึงเข้าหากันจนแน่นเป็นเส้นตรง ขากรรไกรล่างดันออก นี่ไม่ใช่การแสดงออกทางสีหน้าที่ดีที่จะเห็นคนที่อยู่ตรงข้ามห้องจากคุณ

ดูถูก

การดูถูกแตกต่างจากความโกรธเล็กน้อย ถ้ามีคนรู้สึกดูถูกคนอื่น พวกเขาไม่ได้โกรธอย่างแน่นอน พวกเขาอาจจะรู้สึกวุ่นวาย นั่นอยู่ด้านล่างไม่ว่าใดก็ตาม การดูถูกไม่ใช่การแสดงออกเล็กๆ น้อยๆ ที่มองเห็นได้ง่าย มีเพียงริมฝีปากเท่านั้นที่บอกคุณได้ว่ามีคนรู้สึกดูถูกหรือเกลียดชังหรือไม่ ตา คิ้ว และจมูกอาจยังคงเป็น

กลาง ริมฝีปากจะตึงขึ้นเพียงด้านเดียว ซึ่งจะทำให้ปาก
เบี้ยวโดยที่ข้างหนึ่งยกขึ้น นี่ไม่ใช่การแสดงออกที่คุณ
ต้องการเห็นบนใบหน้าของใครบางคน

ความเศร้า

แม้ว่าผู้คนสามารถแสดงอารมณ์ทางสีหน้าได้ค่อนข้าง
ง่าย แต่มีคนไม่กี่คนที่รู้สึกเศร้าได้หากพวกเขาไม่ได้
รู้สึกเช่นนั้นจริงๆ

อะไรง่าย ๆ ที่บอกว่าใครบางคนเศร้า? พวกเขาจะ
ขมวดคิ้ว! กรามและริมฝีปากล่างยกขึ้นและยื่นออกมา
ในขณะที่มุมริมฝีปากลดลง

ดวงตาและคิ้วทำสิ่งที่แตกต่างกันเล็กน้อย เมื่อมีคน
เศร้า คิ้วจะตก แต่มุมด้านในของคิ้วจะเลื่อนขึ้น หน้
งตาตกและดวงตาอาจไม่มีสมาธิหรือตื่นตัวเท่าการ
แสดงออกทางสีหน้าอื่นๆ

ความสุข

สุดท้ายคือความสุข เมื่อใครบางคนมีความสุข แก้ม

ของพวกเขาอาจยกขึ้นและพวกเขาอาจเผยแพร่ด้วย
รอยยิ้มกว้างหรือหัวเราะ

สังเกตได้ง่ายเมื่อมีคนแกล้งทำเป็นมีความสุข รอยยิ้มที่
แท้จริงปรากฏขึ้นบนใบหน้าและทำให้เกิด "ตีนกา"
รอยย่นอื่นอาจปรากฏขึ้นระหว่างริมฝีปากบนและมุม
อาจมีริ้วรอยเพิ่มเติมปรากฏขึ้นใต้ตา เนื่องจากเปลือก
ตาล่างอาจตึงอยู่ หากมีคนบ่นเรื่องรอยย่น ให้เตือน
พวกเขาว่ามาจากความสุขชั่วชีวิต!

อีกครั้ง การแสดงออกทางสีหน้าเหล่านี้อาจแตกต่างกัน
เล็กน้อยเนื่องจากบริบทและใบหน้าของแต่ละคน ลอง
แกล้งทำการแสดงออกเล็กๆ เหล่านี้ในกระจก แล้ว
ดูใบหน้าที่ของคุณเปลี่ยนไปเมื่อคุณรู้สึกถึงอารมณ์
ต่างๆ !

บทที่สอง

สังเกตการเปลี่ยนแปลงของเสียง

หรือระดับเสียง:

สัญญาณที่เป็นไปได้ที่ควรระวัง ได้แก่ :

2.1. ระดับเสียงที่สูงขึ้น: คนโกหกอาจพูดในระดับเสียงที่สูงกว่าปกติโดยไม่ได้ตั้งใจเนื่องจากความกังวลใจหรือความวิตกกังวล

2.2. เสียงสั่น: เมื่อมีคนโกหก เส้นเสียงของพวกเขาจะตึงขึ้น ทำให้เสียงสั่นหรือสั่น นี่อาจเป็นสัญญาณของการหลอกลวงที่เห็นได้ชัดเจน

2.3. พูดติดอ่างหรือลั้งเล: คนโกหกอาจสะดุดกับคำพูดของพวกเขาหรือพยายามหาคำที่เหมาะสมที่จะพูด ซึ่งอาจส่งผลให้หยุดชั่วคราว ลั้งเล หรือใช้คำหรือวลีซ้ำๆ

2.4. ความไม่สม่ำเสมอของคุณภาพเสียง: ให้ความสนใจกับการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของคุณภาพของเสียง เช่น เสียงแหบ น้ำเสียงขึ้นจมูก หรือเสียงตึงเครียด ความไม่สอดคล้องกันเหล่านี้สามารถบ่งบอกถึงการหลอกลวงได้

2.5. รูปแบบการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ: คนโกหกอาจพูดช้าลงหรือพยายามรักษารูปแบบการพูดที่ควบคุมหรือซ้อมไว้ คำพูดของพวกเขาอาจฟังดูเหมือนหุ่นยนต์หรือเป็นทางการเกินไป ขาดจังหวะหรือความต่อเนื่องของการสนทนาตามธรรมชาติ

2.6. การกระแอมหรือกลืนน้ำลายมากเกินไป: การโกหกอาจทำให้คนรู้สึกมีก้อนในคอหรือคอแห้ง เป็นผลให้พวกเขาอาจกระแอมคอบ่อยหรือกลืนมากเกินไป ซึ่งนำไปสู่การหยุดชะงักในการพูดอย่างเห็นได้ชัด

2.7. ท่าทางการร้องที่ไม่เหมือนใคร: มองหานิสัยการร้องที่ผิดปกติหรือนิสัยแปลก ๆ ที่บุคคลนั้นไม่แสดงออกมา ซึ่งอาจรวมถึงการหัวเราะ หัวเราะคิกคัก หรือ

ไอบามากเกินไปเพื่อพยายามเบี่ยงเบนความสนใจหรือ
หันเหความสนใจจากการโกหก

โปรดจำไว้ว่าสัญญาณเหล่านี้เพียงอย่างเดียวไม่ใช่ข้อ
พิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการหลอกลวง เนื่องจากบุคคลบาง
คนอาจมีลักษณะเสียงเหล่านี้โดยธรรมชาติหรือแสดง
ออกมาเนื่องจากเหตุผลอื่นๆ เช่น ความกังวลใจ สิ่ง
สำคัญคือต้องพิจารณาตัวชี้นำเหล่านี้พร้อมกับตัว
บ่งชี้อื่น ๆ ของการหลอกลวง เพื่อให้การ
ตัดสินใจแม่นยำยิ่งขึ้น

ระดับเสียงที่สูงขึ้น:

ถูกต้องแล้ว ความกังวลใจหรือวิตกกังวลอาจทำ
ให้เส้นเสียงตึง ส่งผลให้ระดับเสียงสูงขึ้น การ
เปลี่ยนแปลงระดับเสียงนี้อาจเป็นผลมาจากการ
ตอบสนองต่อความเครียดตามธรรมชาติของร่างกาย
เมื่อมีคนไม่ซื่อสัตย์ แม้ว่าเสียงสูงๆ เพียงอย่างเดียว
ไม่ได้บ่งบอกว่าโกหก แต่ก็เป็นตัวบ่งชี้ที่เป็นไปได้

อย่างหนึ่งที่ควรพิจารณาร่วมกับสัญญาณพฤติกรรม
อื่นๆ

หรือระดับเสียงต่ำ:

ถูกต้องแล้ว! เมื่อมีคนรู้สึกกระวนกระวายหรือวิตกกังวล เส้นเสียงของพวกเขาจะตึงขึ้น ส่งผลให้ระดับเสียงต่ำลง การเปลี่ยนแปลงระดับเสียงนี้อาจเป็นผลมาจากการตอบสนองต่อความเครียดตามธรรมชาติของร่างกายเมื่อมีคนไม่เชื่อสัจย์ อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าเสียงต่ำเพียงอย่างเดียวไม่ได้บ่งบอกว่าโกหก ควรพิจารณาควบคู่ไปกับสัญญาณพฤติกรรมอื่นๆ เพื่อตัดสินว่ามีคนหลอกลวงหรือไม่

ฟังเสียงคนโกหก บางครั้งสูงกว่า ปกติหรือต่ำกว่าปกติ

เมื่อมีคนโกหก เสียงของพวกเขาจะแสดงการเปลี่ยนแปลงของระดับเสียง อาจสูงกว่าระดับเสียงปกติ หรือต่ำกว่าระดับเสียงปกติก็ได้ ความผันแปรของระดับเสียงนี้อาจเป็นผลมาจากความตึงเครียดหรือความกังวลใจที่เพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าการเปลี่ยนแปลงระดับเสียงเหล่านี้เพียงอย่างเดียวไม่ใช่ตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนของความไม่ซื่อสัตย์ สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาตัวชี้นำพฤติกรรมและบริบทอื่นๆ เพื่อพิจารณาว่าใครบางคนหลอกลวงหรือไม่

เสียงสัน: เมื่อมีคนโกหก

มักเชื่อกันว่าเมื่อมีคนโกหก เสียงของพวกเขาจะแสดงสัญญาณของความตึงเครียด ส่งผลให้เกิดการสันหรือตัวสัน นี่อาจเป็นข้อบ่งชี้ที่เห็นได้ชัดเจนว่าเป็นการหลอกลวง อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องทราบว่านี่ไม่ใช่ความจริงที่ใช้ได้ในระดับสากลหรือวิธีการตรวจจับการโกหกที่เข้าใจผิดได้ บุคคลแต่ละคนอาจแสดงการตอบสนองทางสรีรวิทยาหรือจิตใจที่แตกต่างกันเมื่อโกหก และการตอบสนองเหล่านี้อาจแตกต่างกัน

กันอย่างมากระหว่างบุคคล

แม้ว่าบางคนอาจรู้สึกเสียงสั่นเมื่อถูกหลอกหลวง หรืออยู่ภายใต้ความเครียด สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณา บริบทและปัจจัยอื่น ๆ ก่อนที่จะสรุปเกี่ยวกับความ เชื่อสัจย์ของใครบางคน สัญญาณที่ไม่ใช่คำพูด ภาษา กาย ความไม่สอดคล้องกันในเรื่องราวของพวกเขา หรือรูปแบบพฤติกรรมอื่นๆ ยังสามารถให้ข้อมูลเชิงลึก ที่มีค่าเกี่ยวกับความจริงของใครบางคน

ท้ายที่สุดแล้ว การพิจารณาอย่างแม่นยำว่าใครบางคน กำลังโกหกอยู่นั้นจำเป็นต้องมีการประเมินพฤติกรรม ของพวกเขาอย่างครอบคลุมมากขึ้น พร้อมกับการ พิจารณาอย่างรอบคอบจากข้อมูลและหลักฐานที่มีอยู่ ทั้งหมด

บางครั้งเสียงสั่นอาจเป็นสัญญาณของการ หลอกหลวงเมื่อมีคนโกหก เมื่อบุคคลรู้สึกตึงเครียด วิตก กังวล หรือประหม่าเกี่ยวกับการโกหก อาจส่งผลต่อเส้น เสียงและทำให้เสียงสั่นหรือสั่นได้ สิ่งนี้สามารถเกิดขึ้น ได้เนื่องจากความตึงเครียดของกล้ามเนื้อที่เพิ่มขึ้นใน สายเสียง ซึ่งเป็นผลมาจากอารมณ์หรือความเครียดที่

เพิ่มสูงขึ้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องหลีกเลี่ยงการพึ่งพาปัจจัยนี้เพียงอย่างเดียวในการพิจารณาว่ามีคนโกหกหรือไม่ การตอบสนองทางสรีรวิทยาของผู้คนอาจแตกต่างกันอย่างมาก และบางคนอาจมีความชำนาญในการควบคุมหรือซ่อนเร้นเสียงร้องของพวกเขา สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาตัวบ่งชี้อื่นๆ ของการหลอกลวง เช่น ข้อความที่ไม่สอดคล้องกัน การเปลี่ยนแปลงของภาษากาย การแสดงสีหน้า หรือสัญญาณอื่นๆ ทั้งทางวาจาและไม่ใช่คำพูด

นอกจากนี้ ปัจจัยหลายอย่างอาจส่งผลต่อการสันของเสียง รวมถึงความวิตกกังวล ความกลัว หรือสภาวะทางอารมณ์อื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการโกหก ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความเข้าใจอย่างครอบคลุมเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคล บริบท และปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อทำการประเมินความถูกต้องแม่นยำยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความจริงของบุคคลนั้น

แม้ว่าการสันของเสียงจะบ่งบอกถึงการหลอกลวงที่เป็นไปได้ สิ่งสำคัญคืออย่าสรุปตามปัจจัยนี้เพียง

อย่างเดียว ควรคำนึงถึงตัวบ่งชี้พฤติกรรมอื่นๆ เช่น ภาษากายที่ไม่สอดคล้องกัน รูปแบบการพูดที่เปลี่ยนไป และการหลีกเลี่ยงการสบตา การเข้าใจบริบทและความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสิ่งสำคัญเช่นกัน การประเมินการหลอกลวงแบบองค์รวมเป็นสิ่งสำคัญและพิจารณาปัจจัยต่างๆ ก่อนที่จะได้ข้อสรุปใดๆ

โดยสรุป อาการสั้นของเสียงอาจเป็นเบาะแสหนึ่งที่เราควรพิจารณาเมื่อประเมินการหลอกลวง แต่ควรประเมินร่วมกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างข้อสรุปที่มีข้อมูลมากขึ้น

**พูดติดอ่างหรือลั้งเล: คนโกหกอาจสะดุด
กับคำพูดของพวกเขาหรือพยายามหาคำที่
เหมาะสมที่จะพูด**

ใช่ การพูดติดอ่างหรือลั้งเลในการพูดอาจเป็นอีก

เงื่อนไขที่ควรพิจารณาเมื่อประเมินการหลอกลวง คนโกหกอาจประสบปัญหาในการหาคำพูดที่เหมาะสมหรือสร้างคำตอบ ซึ่งอาจนำไปสู่การหยุดชั่วคราว ความลังเล หรือแม้แต่การทำซ้ำคำหรือวลีบางคำ รูปแบบคำพูดเหล่านี้อาจบ่งบอกถึงความเครียดหรือภาระทางความคิดในขณะที่คนโกหกพยายามสร้างหรือปกปิดข้อมูล อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องประเมินการพูดติดอ่างหรือลังเลร่วมกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมอื่นๆ เพื่อสร้างการประเมินการหลอกลวงที่แม่นยำยิ่งขึ้น

จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาการพูดติดอ่างหรือลังเลร่วมกับตัวบ่งชี้พฤติกรรมอื่นๆ เพื่อให้ได้การประเมินการหลอกลวงที่แม่นยำยิ่งขึ้น การพูดติดอ่างหรือลังเลเพียงอย่างเดียวอาจไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการโกหก เนื่องจากอาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ เช่น ความกังวลใจ ความวิตกกังวล หรือไม่คุ้นเคยกับหัวข้อนั้นๆ การตรวจสอบลักษณะทางพฤติกรรมต่างๆ รวมถึงภาษากาย การสบตา คำพูดที่ไม่สอดคล้องกัน และบริบทโดยรวม สามารถสร้างภาพ

ที่ครอบคลุมมากขึ้นเพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของ
ข้อความของบุคคล วิธีการแบบหลายมิตินี้ช่วยลดความ
เสี่ยงในการสรุปผลที่ผิดพลาดจากการพูดติดอ่างหรือ
ความลังเลเพียงอย่างเดียว

ความไม่สอดคล้องกัน ของคุณภาพเสียง:

แน่นอนว่าคุณภาพเสียงที่ไม่สอดคล้องกันอาจเป็นตัว
บ่งชี้ถึงการหลอกลวงได้ น้ำเสียงที่เปลี่ยนไปอย่าง
กะทันหัน เช่น เสียงแหบ น้ำเสียงขึ้นจมูก หรือเสียงที่
ตึงเครียด อาจบ่งชี้ว่าอาจมีคนพยายามหลอกลวง ความ
ไม่สอดคล้องกันเหล่านี้อาจเกิดขึ้นเนื่องจาก
ความเครียด ความวิตกกังวล หรือการเปลี่ยนแปลงทาง
สรีรวิทยาที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นผลมาจากการหลอกลวง
อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาตัวบ่งชี้
พฤติกรรมอื่นๆ ด้วย เพื่อสร้างการประเมินการ
หลอกลวงอย่างรอบด้าน การประเมินบริบทโดยรวม

ภาษากาย และความสอดคล้องของคำพูด นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงของเสียง สามารถช่วยให้ได้ข้อสรุปที่มีข้อมูลมากขึ้น

น้ำเสียงที่เปลี่ยนไปอย่างกะทันหัน เช่น เสียงแหบ น้ำเสียงขึ้นจมูก หรือเสียงที่ตึงเครียด อาจบ่งชี้ว่าอาจมีคนพยายามหลอกลวง

แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของเสียงในบางครั้งอาจบ่งบอกถึงการหลอกลวง แต่สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่แน่ชัด มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้เสียงของใครบางคนเปลี่ยนไปในระหว่างการสนทนา และนั่นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการหลอกลวงเสมอไป สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาปัจจัยเชิงบริบทและตัวชี้้นำพฤติกรรมเพื่อสร้างการตัดสินใจที่แม่นยำยิ่งขึ้น

ตัวอย่างเช่น อาการเสียงแหบอาจมีสาเหตุมาจากปัญหาสุขภาพ โรคภูมิแพ้ หรือแม้แต่ความเมื่อยล้าของเสียงชั่วคราว น้ำมูกอาจเป็นผลมาจากการคัดจมูกหรือปัจจัยทางสรีรวิทยาอื่นๆ เสียงเครียดอาจเกิดจาก

ความเครียด วิตกกังวล หรือสภาพร่างกายที่ส่งผลต่อ
สายเสียง ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องหลีกเลี่ยงการ
ควั่นสรุปโดยอิงจากการเปลี่ยนแปลงของเสียงร้องเพียง
อย่างเดียว

เพื่อประเมินการหลอกลวงอย่างแม่นยำ การมองหา
กลุ่มของสัญญาณทางพฤติกรรมจะน่าเชื่อถือกว่า เช่น
ภาษากายที่ไม่สอดคล้องกัน การอยู่ไม่สุขมากเกินไป
การหลีกเลี่ยงการสบตา ข้อความขัดแย้ง และสัญญาณ
อื่นๆ ของความรู้สึกไม่สบายหรือประหม่า การสร้าง
พื้นฐานของเสียงและพฤติกรรมปกติของบุคคลนั้นยัง
สามารถช่วยในการแยกแยะการเปลี่ยนแปลงของเสียง
ที่แท้จริงจากเสียงที่หลอกลวง

ท้ายที่สุดแล้ว สิ่งสำคัญคือต้องเข้าหาการตรวจจับการ
หลอกลวงด้วยความระมัดระวังและพิจารณาปัจจัย
หลายๆ อย่าง แทนที่จะใช้การเปลี่ยนแปลงของเสียง
ร้องเพียงอย่างเดียวเพื่อยืนยันว่ามีคนหลอกลวงหรือไม่

รูปแบบการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติ: คน โกหกอาจพูดซ้ำลงหรือพยายามรักษา รูปแบบการพูดที่ควบคุมหรือซ่อมไว้

นอกจากนี้ คนโกหกอาจใช้สารเติมเต็มมากเกินไป หรือหยุดชั่วคราวบ่อยๆ เนื่องจากพวกเขาพยายามสร้างคำโกหกแบบเรียลไทม์ คำพูดของพวกเขาอาจขาดความเป็นธรรมชาติและขาดอารมณ์หรือการแสดงออกที่แท้จริง พวกเขาอาจหลีกเลี่ยงการสบตาโดยตรงหรือใช้สัญญาณที่ไม่ใช่คำพูดที่ดูเป็นการบังคับหรือไม่จริงใจ ในบางกรณี คนโกหกอาจแสดงรูปแบบการพูดที่ไม่สอดคล้องกัน เช่น การเปลี่ยนระดับเสียงหรือระดับเสียงอย่างกะทันหัน เนื่องจากพวกเขาพยายามสร้างเรื่องราวให้น่าเชื่อถือโดยรวมแล้ว รูปแบบการพูดที่ไม่เป็นธรรมชาติเหล่านี้สามารถเป็นตัวบ่งชี้ว่าใครบางคนกำลังหลอกลวง

นอกจากนี้ คนโกหกอาจแสดงอาการประหม่าหรือวิตกกังวล เช่น อยู่ไม่สุข เหงื่อออกมากขึ้น หรือหลีกเลี่ยง

หัวข้อหรือคำถามบางอย่าง พวกเขาอาจแสดงพฤติกรรมปกป้อง กลายเป็นปกป้องหรือบ้ายเบี่ยงเมื่อถูกถามหรือท้าทายเกี่ยวกับคำพูดของพวกเขา

ธงสีแดงที่อาจเกิดขึ้นอีกประการหนึ่งคือเมื่อมีการขาดรายละเอียดหรือไม่สอดคล้องกันในเรื่องราวของพวกเขา คนโกหกมักมีปัญหาในการเล่าเรื่องที่สอดคล้องกันและอาจประสบปัญหาในการให้ข้อมูลเฉพาะหรือตอบคำถามติดตามอย่างถูกต้อง

นอกจากนี้ คนโกหกอาจขัดเขยด้วยการให้ข้อมูลมากเกินไปหรืออธิบายอย่างละเอียดเพื่อให้ดูน่าเชื่อถือมากขึ้น การเล่าเรื่องที่มากเกินไปนี้อาจเป็นหนทางหนึ่งในการหันเหความสนใจจากความจริงหรือเพื่อปกปิดความไม่ลงรอยกันในการหลอกลวงของพวกเขา

สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าพฤติกรรมเหล่านี้ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการหลอกลวง เนื่องจากบางคนอาจแสดงลักษณะที่คล้ายคลึงกันโดยธรรมชาติเนื่องจาก

ความวิตกกังวลหรือปัจจัยอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อมีตัวบ่งชี้หลายตัว อาจเพิ่มโอกาสที่ใครบางคนกำลังโกหก เพื่อตัดสินว่ามีคนหลอกลวงหรือไม่ สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาพฤติกรรมเหล่านี้ร่วมกับหลักฐานหรือข้อมูลอื่นๆ ที่มี

เพื่อตัดสินว่ามีคนหลอกลวงหรือไม่ สิ่งสำคัญคือต้องพิจารณาพฤติกรรมเหล่านี้ร่วมกับหลักฐานหรือข้อมูลอื่นๆ ที่มี

แม้ว่าพฤติกรรมบางอย่างอาจให้เงื่อนไขในการตรวจจับการหลอกลวง เช่น การหลีกเลี่ยงการสบตา การอยู่ไม่สุข หรือภาษากายที่ไม่สอดคล้องกัน สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าพฤติกรรมเหล่านี้เพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นหลักฐานที่สรุปว่าเป็นการหลอกลวง ผู้คนอาจแสดงพฤติกรรมดังกล่าวด้วยเหตุผลหลายประการ รวมถึงความกังวลใจ ไม่สบาย หรือความแตกต่างทางวัฒนธรรม

ในการประเมินการทดลองอย่างถูกต้อง
จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาปัจจัยอื่นๆ
และรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ขั้นตอนสำคัญ
ที่ควรพิจารณาได้แก่:

2.1.1. ข้อมูลเชิงบริบท: เข้าใจสถานการณ์ ภูมิหลัง
และแรงจูงใจของบุคคล ตระหนักว่าสถานการณ์
แวดล้อมของการโต้ตอบสามารถมีอิทธิพลต่อ
พฤติกรรมและการตอบสนอง

2.1.2. พฤติกรรมพื้นฐาน: สร้างพื้นฐานของ
พฤติกรรมปกติของบุคคลในสถานการณ์ที่ไม่
ทดลอง สิ่งนี้ทำให้สามารถเปรียบเทียบและระบุ
ความเบี่ยงเบนที่สำคัญจากบรรทัดฐานได้

2.1.3. สัญญาณทางอารมณ์: สังเกตและตีความการ
แสดงออกทางอารมณ์และการเปลี่ยนแปลง สังเกตว่า
อารมณ์ของบุคคลนั้นดูจริงใจและสอดคล้องกับบริบทที่

ให้ไว้หรือไม่

2.1.4. สัญญาณทางวาจา: วิเคราะห์ภาษาและเนื้อหาของคำพูด มองหาความไม่สอดคล้องกัน คำตอบที่คลุมเครือ รายละเอียดมากเกินไป หรือไม่เต็มใจที่จะให้ข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง

2.1.5. สัญลักษณ์อวัจนภาษา: พิจารณาภาษากาย สีหน้า และท่าทาง โดยตระหนักว่าความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจมีอิทธิพลต่อสัญญาณเหล่านี้ มองหาสัญญาณของความไม่สบายใจหรือพยายามปกปิดข้อมูล

2.1.6. จังหวะเวลาและปฏิกิริยาตอบสนอง: สังเกตว่าบุคคลนั้นตอบสนองต่อคำถามหรือคำแนะนำอย่างไร การตอบสนองที่ล่าช้า คำตอบที่ซ้ำมากเกินไป หรือปฏิกิริยาต่อต้านอาจบ่งบอกถึงการหลอกลวงที่อาจเกิดขึ้น

2.1.7. ความเชื่อมโยงและความสอดคล้อง: ประเมินความสอดคล้องและความสอดคล้องโดยรวมของเรื่องเล่าหรือเรื่องราวของพวกเขา ความไม่สอดคล้องกันระหว่างข้อความที่แตกต่างกัน ความขัดแย้ง หรือรายละเอียดที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลาอาจทำให้เกิดความสงสัย

2.1.8. การตรวจสอบข้อมูล: อ้างอิงข้อความของพวกเขากับข้อมูลอื่น ๆ หรือพยานเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนหรือความขัดแย้งอาจบ่งบอกถึงการหลอกลวง

2.1.9. การทดสอบโพลีกราฟหรือความช่วยเหลือจากมืออาชีพ: ในบางกรณี ผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะหรือการใช้การทดสอบโพลีกราฟอาจช่วยในการสืบหาการหลอกลวงได้อย่างแม่นยำ อย่างไรก็ตาม ความน่าเชื่อถือและผลทางกฎหมายจะแตกต่างกันไป ดังนั้นจึงต้องใช้ความระมัดระวัง

โปรดจำไว้ว่าไม่มีสัญญาณพฤติกรรมเดียวที่รับประกันการหลอกลวง และการพึ่งพาสัญญาณเหล่านี้เพียงอย่างเดียวอาจนำไปสู่การตัดสินใจที่ไม่ถูกต้อง แนวทางที่ครอบคลุมซึ่งพิจารณาจากปัจจัยและหลักฐานหลายประการเป็นสิ่งสำคัญในการตัดสินใจอย่างแม่นยำว่าใครบางคนกำลังหลอกลวงอยู่หรือไม่

การล้างคอหรือการกลืนน้ำลาย บ่อยมากเกินไป:

การกระแอมหรือการกลืนน้ำลายมากเกินไปอาจเป็นการตอบสนองทางสรีรวิทยาต่อความเครียดหรือความวิตกกังวล ซึ่งบางครั้งอาจเกี่ยวข้องกับการโกหก เมื่อมีคนโกหก พวกเขาอาจรู้สึกประหม่าหรือไม่สบายใจมากขึ้น ซึ่งกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองเหล่านี้

ความรู้สึกมีก้อนในลำคอหรือความแห้งในปากเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า "ความรู้สึกคล้ายก้อนกลม" และอาจ

มีสาเหตุมาจากปัจจัยทางอารมณ์ เมื่อบุคคลกำลังทุกข์
พวกเขาอาจรู้สึกมีก้อนในลำคอเนื่องจากความตึง
เครียดและความเครียดที่เพิ่มขึ้น ความรู้สึกนี้อาจ
นำไปสู่จิตใต้สำนึกที่ต้องล้างคอหรือกลืนบ่อยๆ เพื่อ
พยายามบรรเทาอาการไม่สบาย

การกระแอมหรือกลืนน้ำลายซ้ำๆ เหล่านี้สามารถบ่งชี้
ได้ว่าใครบางคนไม่ได้พูดความจริง การหยุดชะงักใน
การพูดเหล่านี้สามารถทำหน้าที่เป็นธงสีแดงที่อาจ
เกิดขึ้นในการตรวจจับการโกหก เนื่องจากพวกเขา
แนะนำว่าบุคคลนั้นกำลังดิ้นรนเพื่อรักษารูปแบบการ
พูดที่มั่นใจและเป็นธรรมชาติ

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าการตอบสนอง
ทางสรีรวิทยาเหล่านี้ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนของการ
โกหก นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆ เช่น การ
แพ้ สภาพแวดล้อมที่แห้ง หรือปัญหากระเพาะอาหาร
หายใจ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพิจารณาตัวชี้นำพฤติกรรม
และบริบทเพิ่มเติมก่อนที่จะสรุปผลที่แน่ชัดเกี่ยวกับ

ความซื่อสัตย์ของใครบางคน

นอกจากนี้ สิ่งสำคัญคือต้องตระหนักถึงความแตกต่างในการตอบสนองทางสรีรวิทยาของแต่ละคน บุคคลบางคนอาจมีปฏิกิริยาทางร่างกายในระดับพื้นฐานที่สูงหรือต่ำลงตามธรรมชาติ ทำให้ยากขึ้นที่จะตีความการตอบสนองของพวกเขาอย่างถูกต้องว่าเป็นสัญญาณของการหลอกลวง นอกจากนี้ สภาวะทางอารมณ์ เช่น ความวิตกกังวล ความอับอาย หรือความกังวลใจยังสามารถกระตุ้นให้เกิดการตอบสนองทางสรีรวิทยาที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งนำไปสู่การกล่าวหาที่ผิดว่าไม่ซื่อสัตย์

ในการตัดสินโดยใช้ข้อมูลมากขึ้นเกี่ยวกับความจริงของใครบางคน สิ่งสำคัญคือต้องวิเคราะห์พฤติกรรมโดยรวมและภาษากายของพวกเขา สัญญาณอวัจนภาษาเหล่านี้ เช่น การกระสับกระส่ายมากเกินไป หลีกเลี่ยงการสบตา หรือท่าทางที่ไม่สอดคล้องกัน สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเพิ่มเติมเกี่ยวกับการหลอกลวงที่อาจเกิดขึ้น

นอกจากนี้ การสังเกตสัญญาณคำพูด เช่น ความ

ไม่สอดคล้องกันในการเล่าเรื่อง การใช้ถ้อยแถลงที่
เข้าเกณฑ์มากเกินไป หรือภาษาที่ใช้ป้องกันก็สามารถ
บ่งบอกถึงความไม่ซื่อสัตย์ได้เช่นกัน

นอกจากนี้ไม่ควรมองข้ามบริบทของสถานการณ์ ผู้คน
อาจแสดงการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาเพียงเพราะ
พวกเขาอยู่ภายใต้ความเครียดหรือรับรู้ถึงภัยคุกคาม
แม้ว่าพวกเขาจะพูดความจริงก็ตาม การทำความเข้าใจ
สถานการณ์เฉพาะและแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลัง
พฤติกรรมของแต่ละคนเป็นสิ่งสำคัญในการหลีกเลี่ยง
การตัดสินใจที่ผิดพลาด

ท้ายที่สุดแล้ว แม้ว่าการตอบสนองทางสรีรวิทยา
สามารถให้เบาะแสอันมีค่าในระหว่างกระบวนการ
ตรวจหาการหลอกลวง แต่ก็ไม่ควรใช้เป็นเพียง
หลักฐานสรุปของการโกหก การรวมสัญญาณ
พฤติกรรมเพิ่มเติม การพิจารณาความแตกต่าง
ระหว่างบุคคล และการประเมินบริบทเป็นพื้นฐานใน
การประเมินความซื่อสัตย์ของใครบางคนอย่างถูกต้อง

ลักษณะเสียงที่ไม่เหมือนใคร:

ลักษณะการพูดที่ไม่เหมือนใครมีบทบาทสำคัญในการตรวจจับการโกหกหรือพฤติกรรมหลอกลวง แม้ว่าสิ่งสำคัญคือต้องสังเกตว่าตัวบ่งชี้เหล่านี้ไม่ใช่ข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนถึงการหลอกลวง แต่ก็สามารถให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีคุณค่าเมื่อรวมกับตัวชี้นำอวัจนภาษาอื่นๆ ต่อไปนี้คือตัวอย่างเล็กๆ น้อยๆ ของกิริยาท่าทางในการแปลงเสียงที่อาจบ่งบอกถึงการหลอกลวง:

2.1.1.1. หัวเราะหรือหัวเราะกึกกักมากเกินไป: คนๆ หนึ่งอาจหัวเราะหรือหัวเราะกึกกักมากเกินไปบ่อยครั้งในเวลาที่ไม่เหมาะสม เพื่อพยายามหันเหความสนใจหรือหันเหความสนใจจากการโกหกของพวกเขา มันทำหน้าที่เป็นวิธีที่จะดูผ่อนคลายมากขึ้นและสร้างความรู้สึกสบายใจแบบผิดๆ

2.1.1.2. การกระแอมหรือไอในลำคอบ่อยๆ: การกระแอมหรือไอในลำคอที่ผิดปกติหรือเกินจริงอาจบ่งบอกถึงความรู้สึกไม่สบายหรือความพยายามที่จะซื้อเวลาในขณะที่สร้างข้อมูล นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็น

วิธีจิตใต้สำนึกในการหันเหความสนใจจากพฤติกรรม
หลอกลวงของพวกเขา

2.1.1.3. รูปแบบการพูดที่ผิดปกติ: ซึ่งอาจรวมถึงการ
เปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันของจังหวะการพูด ระดับ
เสียง หรือระดับเสียงที่ไม่สอดคล้องกับลักษณะการพูด
โดยทั่วไปของบุคคลนั้น ตัวอย่างเช่น คนที่มักจะพูดซ้ำ
และสงบอาจเริ่มพูดเร็วหรือดังมากขึ้นในทันใดเมื่อ
โกหก

2.1.1.4. ข้อผิดพลาดในการพูดและความล่าช้า:
ความถี่ของข้อผิดพลาดในการพูดที่เพิ่มขึ้น เช่น พูด
ติดอ่าง พูดสะดุด หรือหยุดพูดซ้ำๆ อาจเป็นสัญญาณว่า
คนๆ นั้นกำลังพยายามรักษาการหลอกลวง เนื่องจาก
สมองของพวกเขาทำงานหนักขึ้นเพื่อให้ได้คำตอบที่
หลอกลวง

**2.1.1.5. คำเติมทางวาจาหรือคำขยายความที่มาก
เกินไป:** บุคคลที่โกหกอาจใช้คำเติมทางวาจามากขึ้น

(เช่น "เอ่อ" "อืม" "ชอบ") หรือคำขยายความมากเกินไป (เช่น "ฉันสาบาน" "พูดตามตรง") มากกว่าปกติ จะ. อุปกรณ์ทางภาษาเหล่านี้สามารถใช้เป็นวิธีซื้อเวลาหรือเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับข้อความได้

สิ่งสำคัญคือต้องเข้าใจว่าแต่ละคนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว และพฤติกรรมของพวกเขาอาจแตกต่างกันไป ดังนั้นจึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องสร้างพื้นฐานของพฤติกรรมการเปล่งเสียงโดยทั่วไปก่อนที่จะระบุลักษณะการเปล่งเสียงที่ไม่เคยมีมาก่อน นอกจากนี้ควรคำนึงถึงสัญญาณอวัจนภาษาและความไม่สอดคล้องกันระหว่างพฤติกรรมทางวาจาและอวัจนภาษาเมื่อประเมินความจริงของใครบางคน